

PODRYGAC (3) *vb impf*

o *prawdopodobnie jasne* (tak w po-); a *jasne*.

inf podrygać (1). ◇ *part praes act* podrygając (2).

Sł stp brak, Cn s.v. drzę, Linde także XVII w. s.v. podrygnąć.

Podskakiwać, rzucając całym ciałem; tripudiare PolAnt (3) :

Zwrot: »chodzić, iść podrygając« [szyk zmienny] (1:1): Starzy/ ále nie ftáry zwyczáy w łobie máiac/ Káždy iáko młodzyeniec idzye podrygáiac. RejWiz 25v; Lecz y lafká głógowa gdy iey przychędoży/ [...] Ochotnie z nią ftárułzek podrygáiac chodzi RejZwierc 28v; [A Pan rzekł/ iż cory Syońkie wyniołły fię/ á chodziły podnołząc łzyie łwe á pomrugáwáiac oczymá/ y chodziły podrygáiac/ a trzewiczkámi łkrzypaiác. BibRadz Is 3/16 (Linde s.v. podrygnąć)].

a. *Podskakiwać w tańcu (1) :* Niech fie [dziewki] vczá ciągnác łuk/ ieździć ná Báchmácie/ Lepiey niżli podrygác w bryżowáney łzácii. *BielSjem 21.*

Synonim: a. podskakować.

Formacje współrdzenne cf DRGAC.

Cf [PODRYGAJĄCY], PODRYGANIE

MŚ, LWil